

Barraca de vinya

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Can Riera
Emplaçament Camí al Mas Arbocet
Alçada: 303

Coordenades:

Latitud: 41.71065
Longitud: 1.91752
UTM Est (X): 409946
UTM Nord (Y): 4618217

Classificació

Número de fitxa 08182 - 38
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Cal netejar la vegetació que està provocant el seu enderroc. L'accés pel marge superior deixa entreveure la ubicació de la barraca. Però per la façana de sud-est, l'accés és molt difícil, degut a la brolla i la farda provinent de la poda de les oliveres que el propietari està apilonant en el mateix marge.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08181A0040003600000R
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dg., 17/07/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca situada en el vessant septentrional del Torrent de la Font de l'Àlber, en el cap de marge d'un oliverar. Està completament emboscada per pi blanc (*Pinus halepensis*), mata i brolla de romaní. És una construcció aïllada, de planta circular, de 2,00 metres de diàmetre interior. Està recolzada al mur i excavada parcialment a la roca. La coberta és de lloses per aproximació de filades, amb la clau de volta visible. El caramull i una part de la corona orientada a llevant, han patit un petit esfondrament a causa de les branques d'una mata de grans dimensions. El cobriment de terra de la coberta gairebé ha desaparegut deixant al descobert les lloses i el pedruscall. També ha perdut una part important del voladís. El gruix dels murs és de 70 cm. Els brancals o muntants presenten una lleugera inclinació, amb una doble llinda plana. Estan construïts amb pedra força ben escairada i de dimensions considerables que donen un aspecte de robustesa. La part més ample mesura 60 cm i la més estreta, 45 cm. La porta mesura 1,10 metres d'alçada per 0,60 metres d'amplada. Al fons de la barraca, al terra, s'hi observen les marques d'una estructura que podria haver servit de graella per fer foc. La barraca està orientada al sud-est.

Observacions:

Barraca inventariada per l'Observatori del Paisatge de Catalunya dins el projecte Wikipedra amb el codi 3033.

Història

La tècnica de la pedra seca es caracteritza per l'ús de la pedra sense treballar i sense cap material d'unió. Les irregularitats de les lloses es corregeixen amb pedruscall. La pedra només es treballa quan ha de tenir una tasca específica, com llindes o escaires. Al Pont de Vilomara i Rocafort aquesta tècnica s'utilitza en les barraques de vinya. Es tracta d'una tècnica amb uns orígens molt remots però que la seva expansió es vincula amb el creixement de la viticultura durant la segona meitat del segle XIX (SOLER i PERARNAU:1985). No hi ha testimonis, ni documentació que puguin aportar una cronologia més antiga. Els condicionants que afavoreixen l'aparició de les barraques són: un increment de l'àrea cultivable que provoca la construcció de parets de pedra seca per formar feixes; una atenció més continuada que reclama el conreu de la vinya, creant la necessitat d'aixopluc i magatzem d'eines del pagès que restarà més temps lligat al camp; i, finalment, la presència al Bages, d'un estrat rocós molt pròxim a la superfície.

La situació geogràfica d'aquestes barraques ve condicionada per la necessitat d'aprofitament de l'espai conreat. Podem trobar, per tant, barraques construïdes entre dues feixes de diferent nivell, sempre i quan siguin del mateix propietari. També podem trobar barraques enmig del camp, però es deu al mateix condicionant, ja que segurament es tracta d'una franja del camp rocosa o de difícil utilització pel conreu. Finalment, també podem trobar les barraques en un racó del camp, on s'amuntegaven les pedres extretes de llaurar, o fora del camp semi excavades en un marge. Segons la tipologia de la seva construcció, poden ser de planta circular o quadrangular i poden ser construccions isolades o estar adossades en un marge o altra construcció. La volta de les de planta circular es fa per aproximació de fileres. En canvi, les de planta quadrangular poden tenir la volta per aproximació de fileres o en base a un sistema piramidal. Pel que fa al tema dels constructors, es pot parlar de tres teories: l'existència de quadrilles de "barracaires" itinerants, els "sardans", o el propi pagès. L'existència del sardans s'ha recollit en el treball de Soler i Perarnau (1985) gràcies a un informant que situa aquests personatges a finals del segle XIX. Es tracta d'homes procedents de la Cerdanya, segurament la part alta de la Cerdanya, que oferien els seus serveis per a la construccions de pedra seca, com activitat complementària en èpoques climatològicament adverses en el seu lloc de residència.

Bibliografia

RIPOLL, Ramon, coord. (2010). La pedra seca. Evolució, arquitectura i restauració. Col·lecció Arquitectura tradicional, vol. 3. Edicions Brau. Figueres.

SOLER i BONET, Josep M. i PERARNAU i LLORENS, Jaume (1985). "Les barraques de vinya al terme municipal d'Artés (Pla de Bages)"; dins Dovella, núm. 17. Manresa, pàgs. 37-43.

SOLER i BONET, Josep M.(1987). "Barraques i tines, construccions per a la vinya"; dins Dovella, núm. 24. Manresa.

SOLER i BONET, Josep M.(1988). "La tècnica de la pedra seca. La construcció popular"; dins Dovella, núm. 29. Manresa, pàgs. 47-52.

SOLER i BONET, Josep Maria (2000). "La construcció en pedra seca, arquitectura, patrimoni i tradició"; dins Dovella, núm. 70. Manresa, pàgs. 9-11.

Enllaços d'interès:

<http://wikipedra.catpaisatge.net/>

